

РЕШЕНИЕ

№ 802

гр. София, 14.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разглежда дело номер **10852** по описа за **2013** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С решение от 30.05.2013 г., постановено по н. а. х. дело № 16704/ 2011г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 102 състав е потвърдено Наказателно постановление № 38889/ 30.04.2011 г., издадено от Д. Д., началник група анд отдел „Пътна полиция” – СДВР, в частта, с която на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП на С. С. Нанкински е наложено административно наказание глоба в размер на 350 лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от санкционираното лице с искане да бъде отменено и вместо него, НП - отменено. Наведеното касационно основание следва да се квалифицира като нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН. Според касатора съдът е положил максимални усилия за изясняване на казуса, но въпреки това не е изяснил фактическата обстановка. От анализа на показанията на св. П. и Ц. не произтича извод, че касаторът е управляван ППС със скорост, надвишаваща разрешената за движение в населено място. Презумптивната доказателствена сила на АУАН е отречена с ППВС № 10/1973 г.

В съдебно заседание Нанкински се представлява от адв. М., която поддържа жалбата

и подчертава, че липсват доказателства за компетентността на актосъставителя, доколкото наличният в преписката наряден дневник на служебния автомобил касае съседната смяна спрямо тази, в състава на която е инспектор Ц..

Ответникът не ангажира становище в касационната инстанция

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на решението с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е неоснователна:

Фактическата обстановка, след обстоен и задълбочен анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. Ц. и П. и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Спрямо Нанкински е повдигнато административно-наказателно обвинение с АУАН, и е ангажирана наказателната отговорност с НП за това, че на 27.03.2011 г. около 14,48 ч в [населено място], по [улица]управлява автомобил Ауди 100 със скорост на движение от 104 км в час при ограничение на скоростта от 50 км в час, или превишението на разрешената скорост е 54 км в час.

При дължимата служебна проверка СРС не е констатирал съществени процесуални нарушения, сквързани с нарушаване на компетентността на съответните длъжностни лица – съставител на АУАН е служител на длъжност полицейски инспектор IV степен служба за контрол съгласно чл. 189, ал. 1 вр. чл. 165, ал. 1 ЗДвП и заповед № Из 1687/ 12.07.2010 г. на министъра на вътрешните работи. Неоснователен е упрекът на касатора към доказателствените изводи за компетентността на актосъставителя – не нарядният дневник е източник на правомощието да се съставя АУАН, а заеманата длъжност и принадлежността на служителя към определената в закона и в оправомощаващия акт структура на МВР.

Липсата на доказателствени източници във въпросния пътен участък разрешената скорост да е по-висока от 50 км в час; данните, че автомобилът се е движил самостоятелно в лявата пътна лента и е използвано одобрен тип средство за измерване, сочат съвпадение между изводите на СРС и на настоящата инстанция за доказаност на нарушението по чл. 21 ал. 1 ЗДвП.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, IX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от от 30.05.2013 г., постановено по н. а. х. дело № 16704/

2011 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 102 състав в обжалваната част.
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: